

Føroya
SOSIAL-DEMOKRATUR

Bladstjóri
VILHELM SØRENSEN

Prent:
A. ØSTER

YMISK TÍÐINDI

Thorshavns Dampvaskeri er leigað til Amaliu Olsen og Kathrinu Johansen.

FÓTBÓLTSDYSTUR

var millum Landsliðið og Býliðið í fyrra kvöldið. Býliðið var avgjört við yvirlutan. Teir vunnu 2—1.

Hotel Klakksvík er leigað til Erik Olsen í Klakksvík.

Kunnigjörðar eru nýggjar dýrtíðar við bótur til tænasaumenn.

Føroya Búnaðarfelag hevur aðal-

fund mikudagin 11. juni kl. 5 sp. í Tórshöll.

LANDSKAPPINGARI SVIMJING

Í Norðurlondum rokna menn við stórarí luttøku í svimjukappingum í summar. Í Danmark verður roknað við 40.000 luttakarum ella 0,95 % av fólkatálinum, Noreg 35.000 ella 1,09 %, Svøríki 150.000 ella 2,14 %, Finland 105.000 ella 2,63 % og Ísland ella 7,46 %.

Føroyar eru av ymiskum orsökum ikki við í kappingunum í ár. Her er kappingin ein royndarkapping fyri okkum sjálvar, fyri at vita um vit eru færr fyri at luttaka í kappingunum eitt annað ár.

ÚMERKILSI

Juliana Sólvia Davidsen, Skála, ið fekk hitt hendinga góða próvúrlit-ið 14,50 á preliminærskíðinum, og er hetta útmerkili.

Firma S. P. JACOBSENS Eff.

tlf. 21 og 40
VESTMANNA

KLÆDNAVØRUR

Myrka-blátt buksutoy; vakurt, ternut kjólatoy; vistra, allir litir; taft, blomstrut; svart, ullint kjólatoy; myrka-blátt silki; vistra silki, reytt, grønt og gult; gardintoy, vakurt, blomstrut, ternut; einlitt, reytt gardintoy; grønt gardintoy biligt, vakurt; stores í meturmáli; stótur; fjöðurtætt; laklóft; ermafóður; ullgarn, allir litir; føroyskt, hvítt, fínt tógv; bummullsgarn; handklæðir og viskustykkir eftir metramáli; seymitráður og öll sløg av broðergarni; áteknad broderfir o. m. m. m. a.

Millumverk; blondur; allir litir av silkibondum; dúkar, hvítir og kulörtir.

Til damur:

Undirtroyggir; buksur; undirsett, buksur og troyggja; — mjadnahaldarar; Nylon sokkar; vindjakkar; vakrar troyggjur; turrkløð, silki; náttkjólar; inniskógvar av leðri, plastikkbeltir; skógvar útrindaðir; snöring; vakurt úrval av skóm til biligastu prísir; damugummistylvlar, ymiskir, öll nummör.

Til menn:

Undirtroyggjur; undirbuksur av tí sera góða slagnum, undirklæðir, sum føroysk; troyggjur, enskar, mynstrutar av tí rætta slagnum; opin vest; klæðningar, gráir, bláir og brúnir, vakrir og av besta slag frá 180 kr. til 240 kr., sera biligir; kollar; harrahosur, svartar, brúnar og myrkagrár; tey kendu »Baru« slipsini, knýtt, klár til brúk; leðurhandskar; sterkir arbeidshandskar av leðri; stívar flippir; turrikløð; sjóbuksur, brúnar, bláar og hvítar; ketildraktir; yvirallsbuksur, bláar og brúnar; gummistylvlar; oljufrakkar; nakað av gummiskóm nr. 8—9—10.

Til børn:

Pyjamas; undirklæðir; fleiri sløg av buksum; undirtroyggjur; kjólar; gummifrakkar; flúgvadraktir; kollar; húgvur; öklasokkar; sportssokkar; gummistylvlar, reyðir og svartir; stórt úrval av flest öllum nr. av barnaskóm, sera biligt; svartir, bláir og gulir; gummiskógvar 13—1—2—3. Nógv sløg av undirtoy til børn. Alt til biligastu prísir so leingi lagrið røkkur, sendi orðrar við tað sama. Vit senda vörurnar beinan vegin.

Ferðættlan meðan Ternan er burturstødd

GALDANDI FRÁ 10/7—1951

SMIRIL

MÁNADAG kl. 9. Havn—Vág—Tvøroyri—Havn.

TÝSDAG kl. 14. Havn—Tvøroyri—Vág.

MIKUDAG kl. 9. Vág—Tvøroyri—Hvalba—Dal—Húsavík—Skálavík—Havn.

FRÍGGJADAG kl. 7. Havn—Sandvík—Hvalba—Tvøroyri—Vág.

LEYGARDAG kl. 7. Vág—Tvøroyri—Havn.

LEYGARDAG kl. 14. Havn—Klakksvík—Havn.

»RITAN« siglur til eystursíðuna á Eysturoynni fríggjadag í staðin fyri »TERNUNA« hósdag.

»VESTURLEIÐ« siglur vestureftir til Miðvág og Vestmanna kl. 8 fríggjamorgun og frá Vestmanna leygarmorgun kl. 7 um Miðvág til Havnar.

Hedin Brú: Feðgar á ferð.

Teir gomlu grísláðu tanngarðarnar, so skeggini frísaðust um skortarnar á teimum, men ikki eitt orð, teir sögdu.

Synirnir taka allan seidið, ið eftir er, fylla hann í eina krubbu í túninum, grava upp av gólvinum og hampa allastaðnis, so væl teir kunna, breiða eitt gamalt segl á gólv, taka eitt ílati inn aftur við seidi, seta seg so at kryvja.

Tá lær tann elsti sonurin upp á tey gomlu: »So nú er myrran burtur. Løðið nú fyrstaðin, so vit fáa eitt bryggjubál, at turka húsið aftur aftan á henda sjógangin«.

So kravdu teir heitt vatn, teir skuldu blanda sær puns. Teir drukku úr stórum krúsum og ótu sukur afturvíð: »Tít gomlu, komið og fáið tykkum ein góðan slurk í krov, lempið so roðsluna burtur av tykkum og tórnið inn, her er einki at sita og gløa eftir fyri túraðar oldingars«.

Nei, teir skuldu einki hava.

»So komið nú ikki aftur við hasum lótnum. Skulu tit vera firtnir aftur fyri at vit hjálpa tykkum?«

Tá harkaði Lias Berint sær upp úr hálsinum og smálæi: »Kanska eg kann leggja tunguna á«.

Ketil gav seg eisini og drakk nógv.

»Ja, tit skulu ikki smæast«, skemta teir ungu, »hetta er tykkum væl unt. Tað er ikki annar hvør í tykkara aldri, sum er so fittur. Men haldið uppat við hesum gamlanamannansinum, um at verðin er av lagi, og at tað unga fólkid ímí einkie«.

Kanska, kanska tað eru vit, ið av lagi eru, sögdu teir gomlu og fóru lendahoknir til songar.

Næsta dagin fór Ketil glaður til handils við livrini.

VII.

HIN morgunin kom doktarin so ferðamikil til bygdar. Konurnar tustu í vindeyguni, men smátt í hann, tað sást ikki á honum, hvat hann vildi. Tað vardi ein tíma, áðrenn tær fingu nakað at vita, men tá kom Tummas gjøgnum geilarnar við tíðindunum:

»Tað er prestakonap, sum hevur sent boð eftir honum, eitt barn er sjúkt«.

»Tú veit ikki, hvat ið feilar tí?« spurdu konurnar.

Nei, tað visti Tummas ikki: »men eru tað ikki meslingar, veit eg, nú ganga teir syðri á landinum«. So knýtti hann nevarnar niðri í buksulummum, gjörði eitt hirs á seg og rymdi.

Tað var ein sorgarmorgun í Ketilshúsi, öll mistu málið. Konan ripaði hurðina aftur: »Eg vil ikki hava menniskjans bein inn um mína gátt, tað skulu tit vit, vit skýggja. Her hava ikki verið meslingar síðan ormaárið, nú eini hálvthundrað ár, staðurin verður oyðin«.

Ketil hugdi niður fyri seg og helt hendurnar saman: »Tað man fara at koma lítið burtur úr skýgging, hugsi eg. Koma hús í hjálparloysi, verður ivaleyst hondin rætt teimum, so leingi man er á fótum«.

Lias Berint kropnaði saman, sum hann sat, tók kollin av og gróv sær í hövðinum: »Nú skuldi eg kortini verða armóðsmaður, liggja her burtur í fremmanda og doyggja og ikki hava loddseðlarnar upp á sín fedranna arv hjá sær, kanska fáa læntar fjalar rundan um beinini og koma sær til skammar«.

Kálvar sat við hövðinum niðri á bringu og táraði. Einaferð hugdi hann upp og spurdi pápa sín, um tað mundi sviða í, tá ið fólk doyði av meslingum. Hann ræddist hetta lagið, at doktarin skuldi koma at renna húsanna millum við grastokkinum og steyta inn undir dýrnarnar hjá fólki. Tað var so undarligt, at visa uttanhýsis fólki inn undir dýnuna hjá sær.

Konan var tað fyrsta, sum fekk mótið aftur: »Nei, nei, her fer ikki at bera til at sita, tað má ið hvussu er fáast so frægt inni, at vit eru óskammað, um doktarin skuldi noyðast at verið kallaður inn á gólv. Tað er barastani so uttanhanda at fara at vaska upp og niður, meðan tað lekur so illa, sótvatnið rennur allastaðnis. Ketil, kundi tú ikki bjargvað takið eitt sindur aftur nú beinan vegin?«

»Tað var gaman í at gjørt tað, heldur Ketil, »hevði eg havt tilfar. At keypa nævur nú, áðrenn grindarokningin er frá hondini, rísa vit ikki undir. Og hálmstrá er ikki í bygðini«.

»Nei, men fór tú suður um lands, heldur Lias Berint, »drúgvast fekk tú nakrar hólgar. Eg hevði havt eini smáörindi tann vegin eisini, so eg skuldi sitið í bátnum hjá tær suður, verri geri eg ikkie«.

»Tað hevði kanska verið eini ráð, men nú er dagurin hálvur, so tað gerst einki fyrr enn í morgin«.

Fyri dag morgunin eftir fara teir avstað, feðgarnir og Lias Berint, triggir einir við tí gamla bátnum. Tað brakar í örmum á teimum gomlu, fyrst teir fara at rógva, og teir snekja, sum tað sviður í giktarrunnarnar. Men tað var einki at siga til; tá ið árin koma, kemur giktin. Tann gamli maðurin má takka til, so er hann frá seingini og kann klæða seg sjálvur, tað er mangur, ið ikki er so birgur.